

idet den Omsætning, som foranlediges ved Straffeanstalternes Tilstedeværelse, maa antages at afgive en vis Indtægt for Byen, og der kan dog altsaa ogsaa være nogen Berettigelse i at tælle disse Personer til dem, hvortil man burde tage Hensyn, naar man fordeler Skattebeløbet paa de enkelte Communer. Hvad det andet Subamendment, som er fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg Amts 3die District (Ntermann), angaaer, da er det affattet saaledes, som den ærede Forsamling vil see, at der i Slutningen af den af Udvalget foreslaaede anden Paragraph skulde tilføies følgende Passus: „Forsaauidt en Jordbruger i Kjøbstaden ikke driver anden borgerlig Næring, bør han aldeles fritages for at ansættes til Næringsstat, ligesom der ved Paa-ligningen i det Hele bliver at tage billigt Hensyn til det Skattebeløb, som han udreder af sit Hartkorn. Saaledes som dette Forslag er affattet, gaaer det aabenbart ud paa, ikke alene at træffe en Bestemmelse med Hensyn til den Skat, hvorom her er Tale, men ogsaa paa at træffe en Bestemmelse om samtlige kommunale Skatter, ja det udtaler ganske bestemt, at den Indvaaner i Kjøbstaden, som ikke driver anden borgerlig Næring end Agerbrug, skal aldeles være fritagen for at udrede Næringsstat, altsaa ikke alene den Deel af den heromhandlede Skat, som lignes efter Næringen, men ogsaa den hele Deel af de kommunale Afgifter, der udredes som Næringsstat. Det har imidlertid formeentlig ikke været den ærede Forslagsstillerens Hensigt at give sit Forslag saa vid Udstrækning, men imidlertid er det saaledes affattet, at det, naar Lovbestemmelser bleve saaledes optagne paa den foreslaaede Maade, vistnok af Vedkommende maatte opfattes saaledes. Jeg antager imidlertid, at det har været Forslagsstillerens Mening, at det kun skulde være den Deel af den her omhandlede Skat, som efter Udvalgets Forslag skulde lignes paa Næringen for hvilken vedkommende Kjøbstadbeboer, forsaauidt han udelukkende er Jordbruger, skulde være fritagen; men selv om dette er Tanken, saa maa jeg dog udtale mig derimod, thi jeg seer ikke at der er nogen særlig Grund til at fritage den Kjøbstadbeboer, der som Hartkornsbruger alle-

rede deeltager i Udredelsen af det her omhandlede Skattebeløb, for tillige at deeltage i Udredelsen af den anden Deel af samme, alene forsaauidt den lignes paa hans Næring. Derksom man nemlig vil giennemføre denne Tanke, som synes at ligge til Grund for Forslaget, at den samme Mand ikke skal bidrage mere end eengang, eller om jeg saa maa sige, i een Egenkab, til Udredelse af det her omhandlede Skattebeløb, saa maatte den jo giennemføres med Hensyn til den hele Deel af Skatten, der ikke lignes paa Kjøbstadernes Hartkorn, og maatte altsaa gjælde saavel for den Deel deraf, der lignes efter Grundtaxten, som for den, der lignes efter Formue og Leilighed, og ei alene for den, der lignes efter Næring. Men i at undtage en enkelt Deel af en Skat og derimod ikke undtage de andre Dele deraf, synes jeg ikke, at den ærede Forslagsstiller har været ganske consequent. At gaae videre med dette Forslag i den Retning, som jeg har antydet, og ganske fritage vedkommende Jordbruger for at deeltage i den Deel af Skatten, som lignes paa den nu omtalte Maade, dertil synes der heller ikke fra Lovgivningens Side i og for sig at være tilstrækkelig Anledning, da der er givet de vedkommende Communer efter selve Forslaget en stor Frihed til at ordne og ligne denne Skat paa en saadan Maade, som det efter hver Enkeltis Larm maa ansees at være rigtigt og hensigtsmæssigt, og jeg kan derfor ikke skjønne, at der er nogen Anledning til yderligere at begrænde den Frihed, som tilsigtes indrommet ved selve Lovforslaget paa en saadan Maade, som den ærede Forslagsstiller har tilstillet.

Bregendahl: Jeg skal tillade mig at anbefale Forsamlingen det Forslag, der er stillet af mig, og opført paa Endringsforslagslisten. Da Udvalget ikke har havt noget Væsentligt at erindre imod dette Forslag, saa skal jeg fatte mig temmelig kort, og jeg skal da nærmest udtale mig om hvad den ærede Ordfører anførte om, at det ikke kunde nægtes, at Tilstedeværelsen deels af Militair og deels af Fanger i Straffeanstalterne bidrage til at forøge Kjøbstadernes Næring. Men hvad de militaire Menige angaaer, saa er det en Tilfældighed, om de blive kort eller lang Tid der. Det